

ת"פ 19356/09/19 - מדינת ישראל ע"י נגד בן ציון אברמוביץ ע"י

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 19356-09-19 מדינת ישראל נ' אברמוביץ

בפני כבוד סגן הנשיא ירון מינטקביץ
בעניין: מדינת ישראל ע"י עו"ד דריה סיבוני

המאשימה

נגד

בן ציון אברמוביץ ע"י עו"ד יריב אבירם

הנאשם

גזר דין

רקע

בזמנים הרלוונטיים להליך עבד הנאשם כעורך דין, והיה חייב לדווח על הכנסותיו לרשויות ובכלל זה להגיש דוחות חודשיים ושנתיים למס ערך מוסף ומס הכנסה, ולשלם את המסים הכלולים בהם.

לאורך התקופה שבין אוקטובר 2016 לאפריל 2022, הגיש הנאשם 22 דוחות חודשיים של מס ערך מוסף, באיחור שבין חודש לשלושה חודשים, וכלל לא שילם את המס בו היה חייב בגין דוחות אלה (סכום מס כולל שמעל 130,000 ש"ח).

בין אוקטובר 2018 ליוני 2022 הגיש הנאשם ששה דוחות חודשיים של מס ערך מוסף מבלי שצירף להם תשלום (סכום מס כולל שמעל 28,000 ש"ח).

בשנת 2017 מחזור ההכנסות של הנאשם היה כ- 392,000 ש"ח, בשנת 2018 כ- 249,000 ש"ח, בשנת 2019 כ- 140,000 ש"ח, בשנת 2020 כ- 133,000 ובשנת 2021 כ- 161,000 ש"ח, אך הנאשם לא הגיש במועד למס הכנסה את הדוחות לשנים אלו.

בשל כך הורשע הנאשם ב- 22 עבירות של אי הגשת דוח מס ערך מוסף במועד, 6 עבירות של הגשת דוח ללא צירוף תשלום ו- 5 עבירות של אי הגשת דוח מס הכנסה במועד.

טעוני הצדדים

ב"כ המאשימה הפנתה לחומרת מעשיו של הנאשם, לכך שהמשיך לעבור עבירות גם לאחר שהוגש נגדו כתב אישום ולכך שלא הסיר את מחדלי כתב האישום. בשל אלה, ביקשה להשית עליו עשרה חודשי מאסר בפועל ועונשים נלווים.

ב"כ הנאשם הפנה לכך שהנאשם הוא אדם נורמטיבי, שומר חוק ויצרני, אשר עלה מארצות הברית לישראל, שירת בצבא ועבד כעורך דין לאורך שנים, עד שבשנת 2015 נקלע למשבר בעקבות פטירת בתו. לטענת ב"כ הנאשם, המשבר אליו נקלע הנאשם מנע ממנו להתמודד עם המציאות, תפקודו המקצועי נפגע, כפי שמשתקף מהירידה במחזורי ההכנסות שלו. לצד זאת, אשת הנאשם עברה ניתוח מורכב, הוא נאלץ לפנות את משרדו, נדד בין משרדים שונים ונתקל

בקושי נפשי להתמודד עם הגשת הדוחות והסרת המחדלים.

לאור אלה ביקש להפנות את הנאשם לקבלת תסקיר שירות המבחן וחוות דעת ממונה עבודות שירות, ולהשית עליו לכל היותר עונש מאסר בעבודות שירות וקנס.

הנאשם ביקש לומר את המילה האחרונה. לדבריו, נקלע ל"שיתוק נפשי" ולא היה מסוגל להגיש דוחות, גם כאשר פנו אליו טלפונית ממע"מ וממס הכנסה, וכשם שלא דיווח על הכנסותיו, גם לא ביקש הכרה בהוצאותיו. הנאשם הדגיש כי **"הבעיות אצלי בראש ולא ברצון או בכוונה או בכל דבר אחר"**, וביקש את רחמי בית המשפט.

מתחם העונש ההולם

לאורך שש שנים לא הגיש הנאשם במועד 22 דוחות חודשיים של מע"מ, הגיש 6 דוחות חודשיים של מע"מ ללא צירוף תשלום ולא הגיש 5 דוחות שנתיים של מס הכנסה במועד.

עבירה של אי הגשת דוח במועד או הגשת דוח ללא צירוף תשלום אמנם נופלת בחומרתה מעבירת המס המטריאליות, באשר אין בה יסוד של מרמה, אלא רק של המנעות מביצוע חובה. עם זאת, אין להקל בה ראש ואין לראותה בסלחנות. הבסיס לגביית מס אמת הוא הגשת דוחות נכונים במועד והמנעות מהגשת דוח חותרת תחת בסיס זה.

במיוחד דברים אמורים באי הגשת דוחות מס ערך מוסף, שהרי הנאשם גבה את סכום המס מלקוחותיו והחזיק בו כנאמן עד להעברת התשלום לקופת המדינה - ותחת להעביר את סכומי המס ליעדם הנאשם עיכב את הסכומים תחת ידיו שלא כדין, ועד היום לא העבירם ליעדם.

לעתים רבות מתיחסת החברה בסלחנות לעברייני מסים, כאילו אין חומרה במעשיהם - ולא היא. יש לראות את עבריו המס ככל עבריו אחר שולח ידו ברכוש חברו, ועל בתי המשפט להעביר את המסר, כי דינו של מי שנמנע מלשלם מסים כדינו של כל אדם אחר השולח ידו לקופת הציבור.

בנוסף לכך, שיקול ההרתעה הוא מרכזי בעבירות מסים. המדובר בעבירות אשר קל לבצען וקשה לגלותן. לפיכך, יש חשיבות רבה לגורם הרתעה, אשר יהווה משקל נגד לקלות שבביצוע העבירות ולרווח הכספי הטמון בהן.

פסיקה עקבית של בית המשפט העליון ושל הערכאות הדיוניות קובעת, כי ככלל יש להשית מאסר בפועל, לריצוי ממש, בגין עבירות של אי הגשת דוחות במועד, בעיקר במקרים בהם לא הוסר המחדל. ר' למשל רע"פ 3857/13 יצחקיאן נ' מדינת ישראל, שם נקבע:

"עבירות המס, בהן הורשע המבקש, חותרות תחת ערך השוויון, הן גוזלות כספים מהקופה הציבורית ופוגעות במישרין ביכולותיה הכלכליות של המדינה ובאיתנותה הפיננסית. אין צריך לומר, כי פגיעה זו ניכרת, בעקיפין, בכיסם של כל אחת ואחד ממשלמי המיסים בישראל (ראו, למשל: רע"פ 3385/13 דימיטשטין נ' מדינת ישראל (29.5.2013); רע"פ 2638/13 עובדיה נ' מדינת ישראל (28.4.2013); רע"פ 5906/12 עזרא נ' מדינת ישראל (9.9.2012)). על יסוד טעמים אלו, השתרשה בפסיקה העמדה, לפיה יש להשית על עברייני המס עונשי מאסר לריצוי בפועל וקנסות משמעותיים, תוך מתן משקל הבכורה לשיקולי ההרתעה והגמול והעדפתם על-פני נסיבותיו

וכן ר' רע"פ 9/09 מזרחי נ' מדינת ישראל:

"כפי שציין בצדק בית-המשפט המחוזי (כבוד השופטים צבן, בן-עמי וכרמל), הדוחות השנתיים שעל נישומים להגיש לרשות המסים משיתים את הבסיס לקיומה של מערכת המס ולפעולתה התקינה. הגשתו של דוח מס אינה ענין טכני פעוט ערך. הדוחות המוגשים משמשים כלי ראשון במעלה בידיה של רשות המסים במילוי חובתה לקיים הליך גבייה סדור והוגן. בדרישת ההגשה אין להקל ראש, והדבר מתבטא גם בסנקציה הנלווית להפרתה (וראו דברים שכתב הנשיא מ' שמגר בהמ' 218/81 שמוע נ' מדינת ישראל, פ"ד לה(4) 804, 805 (1981))."

ר' גם רע"פ 4275/21, ישראל כהן, שם אושר לאחרונה עונש של 7.5 חודשי מאסר בפועל, לריצוי ממש, לנאשם שלא הגיש מספר דוחות שנתיים של מס הכנסה במועד.

לאור העובדה כי מדובר ברצף התנהגותי אחד הנוגע לכל העבירות, אקבע מתחם עונש אחד ביחס לכל הדוחות אותם לא הגיש הנאשם. בשים לב למכלול הנתונים, ובהם אורך התקופה בה פעל הנאשם מבלי להגיש דוחות, ריבוי הדוחות שהיה עליו להגיש, וסכומי המס שלא העביר הנאשם לקופת המדינה, מתחם העונש ההולם את מעשיו נע בין מאסר מותנה ועד עשרה חודשי מאסר ועונשים נלווים.

דין והכרעה

לזכות הנאשם זקפתי את העובדה שהודה במיוחס לו. כמו כן הבאתי בחשבון את נתוני האישיים, כפי שסקר אותם הסניגור בטיעוניו.

התקשיתי לייחס משקל של ממש לטענות בדבר קושי נפשי שעמד בפני הנאשם להגיש את הדוחות במועד. הטענות לא נתמכו בכל ראיה או תיעוד רפואי, והתקשיתי להניח כי הנאשם סבל מבעיה נפשית, שגרמה לו להמנע מלהגיש דוחות ולשלם מסים, אך לא מנעה ממנו לעבוד ולהפיק הכנסות. אדגיש, כי אינני מקל ראש במשבר אותו עבר הנאשם, אך אין לפני כל ראיה לקשר בין משבר זה לבין העבירות בהן הורשע הנאשם, והדברים אמורים בין היתר בשים לב לכך שהנאשם המשיך לעבוד ולהפיק הכנסות לאורך התקופה שאחרי פרוץ אותו משבר, מבלי לדווח עליהן לרשויות.

נתון משמעותי העומד לחובת הנאשם הוא, שהמשיך ועבר עבירות גם לאחר שהוגש כתב האישום ותוך כדי ניהול ההליכים: כתב האישום תוקן שלוש פעמים לאורך שמיעת התיק, שכן הנאשם המשיך להפיק הכנסות ולא לשלם את המסים בהם היה חייב, חרף העובדה שכתב אישום תלוי נגדו.

מעבר לכך, למרות שהנאשם קיבל ארכות רבות לצורך הסרת המחדלים, ולמרות זאת הדבר לא נעשה, לאורך למעלה משלוש שנים של דיונים.

לאור מכלול הנתונים והשיקולים אותם פרטתי למעלה ורמת הענישה הנוהגת, לא ראיתי מנוס מלגזור על הנאשם עונש של מספר חודשי מאסר ממש, מאחורי סורג ובריח, ועונשים נלווים.

לפיכך גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

- א. ארבעה חודשי מאסר בפועל. הנאשם יתייצב למאסר ביום 21.5.23.
- ב. שלושה חודשי מאסר, בו לא יישא, אלא אם יעבור תוך שלוש שנים מיום שחרורו מהמאסר עבירה על חוק מס ערך מוסף או פקודת מס הכנסה שהיא פשע או עוון.

ג. קנס בסך 10,000 ש"ח או חודשיים מאסר תמורתו. הקנס יחולק לעשרה תשלומים. תשלום ראשון עד ליום 1.1.24 והיתר עד הראשון בחודשים שלאחר מכן. לא ישולם תשלום במועד, תעמוד היתרה לפרעון מיידי.

הנאשם יתאם כניסתו למאסר עם ענף אבחון ומיון של שירות בתי הסוהר: פקס 08-9193314, דואר אלקטרוני MaasarN@ips.gov.il, טלפון : 074-7831077 או 074-7831078. ככל שלא יקבל הנאשם הנחיה אחרת, עליו להתייצב ביום 21.5.23 עד השעה 9:00 במתקן המעצר בכלא ניצן ברמלה עם תעודה מזהה והעתק גזר הדין.

החוב מועבר למרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות ברשות האכיפה והגבייה, בהתאם למועדים והתשלומים שנקבעו למעלה. ניתן יהיה לשלם את הקנס תוך שלושה ימים מהיום לחשבון המרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות ברשות האכיפה והגבייה באחת מהדרכים הבאות:

- א. בכרטיס אשראי - באתר המקוון של רשות האכיפה והגבייה, www.eca.gov.il
- ב. מוקד שירות טלפוני בשרות עצמי (מרכז גבייה) - בטלפון *35592 או בטלפון 073-2055000
- ג. במזומן בכל סניף של בנק הדואר - בהצגת תעודת זהות בלבד (אין צורך בשוברי תשלום).

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בירושלים תוך 45 יום.

ניתן היום, כ"ז אדר תשפ"ג, 20 מרץ 2023, בנוכחות הצדדים.